

Czy – jeżeli uznaje się, że ocena oddziaływania na środowisko zawiera ostateczne stwierdzenia dotyczące skutków wspomnianych środków, które opierają się na najlepszej wiedzy naukowej – ma w tym kontekście znaczenie, że realizacja i rezultat rzeczonych środków są monitorowane, i jeżeli wynika z tego monitoringu, że skutki są mniej korzystne niż przyjęto w ocenie oddziaływania na środowisko, następuje w razie konieczności dostosowanie?

- 6) Czy pozytywne skutki samoistnego spadku depozycji azotu, który mógłby ujawnić się w okresie obowiązywania Programu Aanpak Stikstof 2015–2021, można uwzględniać w ocenie oddziaływania na środowisko, o której mowa w art. 6 ust. 3 dyrektywy 92/43/EWG [...]

Czy – jeżeli uznaje się, że ocena oddziaływania na środowisko zawiera ostateczne stwierdzenia dotyczące skutków wspomnianych środków, które opierają się na najlepszej wiedzy naukowej – ma w tym kontekście znaczenie, że samoistny spadek depozycji azotu jest monitorowany, i jeżeli wynika z tego monitoringu, że spadek jest słabszy niż przyjęto w ocenie oddziaływania na środowisko, następuje w razie konieczności dostosowanie?

- 7) Czy środki naprawcze podejmowane w ramach Programu Aanpak Stikstof 2015–2021 i mające na celu uniknięcie, by określony czynnik zanieczyszczający środowisko, przykładowo depozycja azotu, mógł mieć szkodliwy wpływ na istniejące obszary typów siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków, mogą być uważane za środek ochronny w rozumieniu pkt 28 wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 15 maja 2014 r., *Briels i in.*, C-521/12, ECLI:EU:C:2014:330, który można uwzględniać w ocenie oddziaływania na środowisko, o której mowa w art. 6 ust. 3 dyrektywy 92/43/EWG [...]

7a) W razie udzielenia na pytanie piąte odpowiedzi twierdzącej: czy pozytywne skutki środków ochronnych, które można uwzględniać w ocenie oddziaływania na środowisko, mogą być objęte tą oceną, jeżeli w momencie dokonywania oceny skutków środowiskowych środki te nie zostały jeszcze wprowadzone i ich pozytywne skutki się jeszcze nie ujawniły?

Czy – jeżeli uznaje się, że ocena oddziaływania na środowisko zawiera ostateczne stwierdzenia dotyczące oddziaływania wspomnianych środków, które opierają się na najlepszej wiedzy naukowej – ma w tym kontekście znaczenie, że realizacja i rezultat rzeczonych środków są monitorowane i jeżeli z tego monitoringu wynika, że skutki są mniej korzystne niż przyjęto w ocenie skutków środowiskowych, następuje w razie konieczności dostosowanie?

- 8) Czy uprawnienie do nałożenia obowiązków w rozumieniu art. 2.4 *Wet natuurbescherming*, które właściwy organ musi zastosować, jeżeli jest to konieczne w obliczu celów ochrony dla danego obszaru Natura 2000, w odniesieniu do wypasu bydła i stosowania nawozów, stanowi wystarczający instrument prewencyjny do celów transpozycji art. 6 ust. 2 dyrektywy 92/43/EWG [...]

<sup>(1)</sup> Dz.U. 2012, L 26, s. 1.

<sup>(2)</sup> Dz.U. 1992, L 206, s. 7.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy)  
w dniu 22 maja 2017 r. – Stichting Werkgroep Behoud de Peel/College van gedeputeerde staten van  
Noord-Brabant**

**(Sprawa C-294/17)**

(2017/C 293/18)

Język postępowania: niderlandzki

**Sąd odsyłający**

Raad van State

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona skarżąca: Stichting Werkgroep Behoud de Peel

Strona pozwana: College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy art. 6 ust. 2 i 3 dyrektywy Rady 92/43/EWG<sup>(1)</sup> z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (dyrektywa siedliskowa) sprzeciwia się uregulowaniu ustawowemu, którego celem jest wyłączenie przedsięwzięć i innych działań powodujących nieprzekraczającą wartości progowej lub granicznej depozycję azotu z obowiązku uzyskania pozwolenia i w związku z tym dopuszczenie bez indywidualnego zatwierdzenia, jeżeli uznaje się, że całościowe skutki wszystkich przedsięwzięć i innych działań, które mogą skorzystać z rzeczonoego uregulowania ustawowego, zostały objęte oceną ich oddziaływania na środowisko przed przyjęciem tego uregulowania?
- 2) Czy art. 6 ust. 2 i 3 dyrektywy [siedliskowej] sprzeciwia się temu, by ocena oddziaływania na środowisko dla celów programu, w ramach którego została dokonana ocena określonej wielkości depozycji azotu, była podstawą udzielania pozwolenia (indywidualnego zatwierdzenia) na przedsięwzięcie lub inne działanie powodujące depozycję azotu mieszczącą się w obrębie zakresu depozycji objętego oceną w ramach tego programu?
- 3) Czy w ramach oceny oddziaływania na środowisko dokonanej dla celów programu takiego jak Programma Aanpak Stikstof 2015–2021, o której mowa w art. 6 ust. 3 dyrektywy [siedliskowej], można uwzględniać pozytywne skutki środków ochronnych i odpowiednich działań dla istniejących obszarów typów siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków, które są podejmowane w związku z obowiązkami wynikającymi z art. 6 ust. 1 i 2 tej dyrektywy?
  - 3a) W razie udzielenia na pytanie trzecie odpowiedzi twierdzącej: czy pozytywne skutki środków ochronnych i odpowiednich działań można uwzględniać w ocenie oddziaływania na środowisko dla celów danego programu, jeżeli w momencie dokonywania oceny oddziaływania na środowisko środki te nie zostały jeszcze wprowadzone i ich pozytywne skutki jeszcze się nie ujawniły?

Czy – jeżeli uznaje się, że ocena oddziaływania na środowisko zawiera ostateczne stwierdzenia dotyczące skutków wspomnianych środków, które opierają się na najlepszej wiedzy naukowej – ma w tym kontekście znaczenie, że realizacja i rezultat rzeczonych środków są monitorowane, i jeżeli wynika z tego monitoringu, że skutki są mniej korzystne niż przyjęto w ocenie oddziaływania na środowisko, następuje w razie konieczności dostosowanie?

- 4) Czy pozytywne skutki samoistnego spadku depozycji azotu, który mógłby ujawnić się w okresie obowiązywania Programma Aanpak Stikstof 2015–2021, można uwzględniać w ocenie oddziaływania na środowisko, o której mowa w art. 6 ust. 3 dyrektywy [siedliskowej]?

Czy – jeżeli uznaje się, że ocena oddziaływania na środowisko zawiera ostateczne stwierdzenia dotyczące skutków wspomnianych środków, które opierają się na najlepszej wiedzy naukowej – ma w tym kontekście znaczenie, że samoistny spadek depozycji azotu jest monitorowany, i jeżeli wynika z tego monitoringu, że spadek jest słabszy niż przyjęto w ocenie oddziaływania na środowisko, następuje w razie konieczności dostosowanie?

- 5) Czy środki naprawcze podejmowane w ramach Programma Aanpak Stikstof 2015–2021 i mające na celu uniknięcie, by określony czynnik zanieczyszczający środowisko, przykładowo depozycja azotu, mógł mieć szkodliwy wpływ na istniejące obszary typów siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków, mogą być uważane za środek ochronny w rozumieniu pkt 28 wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 15 maja 2014 r., *Briels i in.*, C-521/12, ECLI:EU:C:2014:330, który można uwzględniać w ocenie oddziaływania na środowisko, o której mowa w art. 6 ust. 3 dyrektywy [siedliskowej]?
  - 5a) W razie udzielenia na pytanie piąte odpowiedzi twierdzącej: czy pozytywne skutki środków ochronnych, które można uwzględniać w ocenie oddziaływania na środowisko, mogą być objęte tą oceną, jeżeli w momencie dokonywania oceny skutków środowiskowych środki te nie zostały jeszcze wprowadzone i ich pozytywne skutki się jeszcze nie ujawniły?

Czy – jeżeli uznaje się, że ocena oddziaływania na środowisko zawiera ostateczne stwierdzenia dotyczące oddziaływania wspomnianych środków, które opierają się na najlepszej wiedzy naukowej – ma w tym kontekście znaczenie, że realizacja i rezultat rzeczonych środków są monitorowane i jeżeli z tego monitoringu wynika, że skutki są mniej korzystne niż przyjęto w ocenie skutków środowiskowych, następuje w razie konieczności dostosowanie?

<sup>(1)</sup> Dz.U. 1992, L 206, s. 7.